

Min Mormors kakao

af Karen-Marie Wedel-Lander

Det tætteste, jeg kommer på Lykke, er min Mormors varme kakao, lavet i min Mormors store, brune gryde, i min Mormors store, brugte køkken, i den store, gamle skovridergård - Midt på Fyn. Nok det bedste sted i verden.

Skovlyst lugter af gammel, fugtig bagtrappe, af Primrose pibetobak, af jord og af årstiderne og af min familie.

Stueloftet går helt op til himlen, og på de kæmpe store fløjdøre sidder håndtagene så højt, at min Lillebror med de gule krøller ikke kan nå dem, men må vente til jeg rejser mig fra den store blomstrede sofa - fra min bog - og lukker ham ud af stuen, så han kan bumpe igennem spise-stuen med alle gevirerne sat i mønster på væggene, og ned af den lange, lange, smalle gang med det skæve, gamle trægulv med det blå hollandske kakkel tapet...

- ned forbi badeværelset på højre hånd og ind til venstre til Mormors store kakao gryde i det altid varme køkken, hvor Mormor står ved komfuret i sine udtrådte sko - ål i de tykke strømpebukser - den ene ankel med den mærkelige udposning fra den gang, hun havde brækket den og ingen havde opdaget det, så den var vokset forkert sammen, så hun haltede lidt, når hun gik... Den grå nederdel og det blomstrede forklæde... Hendes krumme skuldre, sweateren, de travle hænder med de lange fingre, der kunne spille Chopin.

I min Mormors køkken larmer gulvet. Gamle gulvbrædder giver lyd, når min Lillebror kommer løbende i fuld fart og runder hjørnet skarpt for at få sin kop med varm, hjemmelavet Mormor-kakao.

Mormors kakao er enkel: Lidt mælk i den store, brune gryde... Så sukker og kakao pulver og mere sukker og mere mælk - så smage til - og så røre rundt, til der ikke er flere klumper.

Så ikke mere. Så bare drikke og drikke den varme Mormor drik, til du ikke kan drikke mere. Se, det er Lykke.